

ת"פ 23738/09/16 - מדינת ישראל נגד תאמר בדראן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 23738-09-16 מדינת ישראל נ'
בדראן(אחר/נוסף)

בפני כבוד השופט ירון מינטקביץ
בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד דניאל שימשילשווילי

המאשימה

נגד

תאמר בדראן ע"י עו"ד ראמי עותמאן

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות. ואלו עובדות הארוע:

ביום 5.9.16 בשעות הבוקר עבד הנאשם בשוק מחנה יהודה באחד הדוכנים ובמקום התגלע ויכוח מילולי בינו ובין עובד בדוכן אחר, סמאח רומאנה (להלן: **המתלונן**). במהלך הויכוח, הניח המתלונן סכין בה השתמש לצורך חיתוך אשכולי בננות וזרק על הנאשם ארגז קרטון שהיה במקום. בתגובה לקח הנאשם את הסכין אותה הניח המתלונן ופצע אותו בפניו ובידו, ואגב כך נופף בסכין מספר פעמים לעבר המתלונן.

המתלונן נסוג לאחור, שלף את חגורתו ממכנסיו ונופף בה, על מנת להתגונן מפני הנאשם, ואנשים שהיו במקום הפרידו בין השניים. לאחר מכן חזר המתלונן לדוכן בו עבד, לקח סכין אחרת וניסה לדקור את הנאשם - ושוב נדרשו האנשים שהיו במקום להפריד בין השניים.

כתוצאה מהארוע נגרמו למתלונן חתכים שטחיים בלחיו ובידו, אשר החלימו יפה ולא הותירו בו סימן (ר' בהמשך). כמו כן, גם הנאשם נפצע ברגלו פציעה קלה, אשר לא הוברר כיצד נגרמה.

הודאת הנאשם באה במסגרת הסדר דיוני אשר כלל תיקונים בכתב האישום, ללא הסכמה בענין העונש. בין הצדדים הוסכם, כי לצורך קביעת העובדות שלפיהן יגזר העונש, יסתמך בית המשפט על סרטוני אבטחה המתעדים את הארוע וראיות נוספות שהוגשו במהלך הטיעונים לעונש, ובהן תיעוד רפואי של המתלונן ושל הנאשם.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה הפנה לחומרת מעשיו של הנאשם ולפוטנציאל הקטלני הטמון בשימוש בסכין. עוד הפנה לכך שהנאשם לא קיבל בפני שירות המבחן אחריות מלאה למעשיו, אלא הטיל את האחריות על המתלונן. לאור אלה ביקש להשית על הנאשם עונש של 13 חודשי מאסר, מאסר מותנה ופיצוי.

עמוד 1

ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו המיוחדות של המקרה, ובהן העובדה שהמתלון הוא שתקף את הנאשם ראשון וכי הארוע קרה ביומו השלישי של הנאשם לעבודתו בשוק. כמו כן טען, כי הנאשם נפצע בעצמו במהלך הארוע. לצד זאת הפנה ב"כ הנאשם לנסיבותיו האישיות, ובהן גילו הצעיר, העדר הרשעות קודמות, קבלת אחריות למעשים ורקע נורמטיבי. לאור אלה, ביקש להקל עם הנאשם ולהטיל עליו עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

לתמיכה בטיעוניו הגיש ב"כ הנאשם פסיקה שונה בה הוטלו עונשים מקלים בגין עבירות פציעה.

מטעם ההגנה העיד גם המתלון, אשר אמר כי התפייס עם הנאשם וכיום אין בלבו עליו. עוד עלה מעדות המתלון, כי פצעיו החלימו יפה ולא נותרו לו צלקות כתוצאה מהארוע.

הנאשם אמר את המילה האחרונה. לדבריו מדובר בטעות עליה הוא מתחרט והבטיח כי הדבר לא יחזור.

דין והכרעה

ויכוח בין שני אנשים, אשר הרקע לו אינו ברור, יכול היה להסתיים בצורה טרגית בשל הסלמה הדדית: הנאשם והמתלון התווכחו. הויכוח הפך למריבה. המריבה הפכה לתגרה. התגרה הפכה לתקיפה. התקיפה גררה את פציעתו של המתלון ואלמלא נוכחים במקום הפרידו בין הניצים, יכול היה הארוע להמשיך ולהסלים.

אכן, למתלון היתה תרומה מכרעת לארוע, שכן הוא היה הראשון שנקט אלימות וזרק על הנאשם ארגז אשר פגע בו. ועם זאת, תגובתו של הנאשם, אשר תפס סכין שהיתה במקום ופצע את המתלון בפניו ובזרועו, לא עמדה בשום יחס למעשיו של המתלון והיתה עלולה להביא לתוצאה קשה, שלא לומר טראגית.

חברה שומרת חוק אינה אמורה להשלים עם התנהגות בריונית, אלימה ופורעת חוק מעין זו. ר' למשל לענין זה ע"פ 4173/07, מדינת ישראל נ' פלוני, שם נפסק:

"ולגופו של עניין. רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעברייני האינדיווידואלי, והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה."

בקביעת מתחם העונש ההולם, יש להביא בחשבון את הפוטנציאל הקטלני של שימוש בסכין ואת הצורך להרתיע אנשים מפני ביצוע מעשים דומים. מנגד, יש גם לבטא את נסיבותיו המיוחדות של המקרה, ובמיוחד את העובדה שמעשיו של הנאשם באו בתגובה לכך שהותקף על ידי המתלון ולכך שהסכין בה השתמש הנאשם היתה במקום, והנאשם לא הצטייד בסכין מראש או הלך להביאה במיוחד ממקום אחר.

כמו כן יש להביא בחשבון את העובדה שלמרבה המזל פציעותיו של המתלון היו קלות והחלימו מבלי להשאיר סימן.

לאור כל אלה, מתחם העונש ההולם את הארוע הוא מאסר בפועל, לריצוי ממש, לתקופה שבין מספר חודשים ועד שנתיים ועונשים נלווים.

נתתי דעתי לפסיקה אותה הציג ב"כ הנאשם, בה נגזרו בגין עבירות פציעה עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ואף

של"צ. מבלי לאבחן כל אחד ואחד מן המקרים, לא ראיתי כי ניתן ללמוד מהם שמתחם העונש ההולם מתחיל במאסר לריצוי בעבודות שירות, כפי שביקש לקבוע ב"כ הנאשם, או כי הם משקפים את רמת הענישה הנוהגת. מהבחינה הערכית, על בתי המשפט להעביר מסר, כי מעשים כגון אלה דינם מאסר ממש, גם אם ניתן למצוא פסיקה מקלה מכך.

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1995, כיום בן 22. אין לחובתו הרשעות קודמות.

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם מקבל אחריות למעשיו ומסביר אותם כתגובה להתגרות של המתלון ותחושה כי פעל תחת הצורך להגן על עצמו. להערכת השירות, ברקע המעשה נטיה אימפולסיבית ומשבר אישי שנבע בעקבות פרידה מבת זוג זמן קצר קודם לארוע.

עוד עולה מהתסקיר, כי הנאשם הפגין בעבר יציבות תעסוקתית ורצון לנהל חיים נורמטיביים ויצרניים. שירות המבחן העריך כי אין לנאשם דפוסי התנהגות עברייניים והוא יכול לקבל סמכות. כמו כן, להערכת השירות להליכים המשפטיים ולמעצר הבית בו שהה הנאשם היתה השפעה מרתיעה עליו.

לאור כל אלה, המלצת שירות המבחן היא להמנע מלהשית על הנאשם עונש של מאסר ממש, אשר עלול לחשוף את הנאשם לדפוסי התנהגות עברייניים ולהשית עליו מאסר שירוצה בעבודות שירות.

נתון משמעותי נוסף, הוא העובדה שהנאשם והמתלון התפייסו לאחר הארוע, כפי שעלה מעדותו של המתלון בשלב הטיעונים לעונש ומהסכם סולחה בין השניים שהוגש.

דין והכרעה

לאחר שנתתי דעתי לנסיבות המיוחדות של המקרה שלפני, ולא בלי היסוסים, ראיתי כי מקרה זה הוא בין החריגים המצדיקים סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם, משיקולי שיקומו של הנאשם:

כנגד חומרת המעשים בהם נכשל הנאשם, יש להביא בחשבון כי מדובר באדם צעיר, והארוע היה בתקופת משבר אישי אותו עבר.

בנסיבות אלו, ובמידה רבה לאור הערכת שירות המבחן כי לנאשם יש פוטנציאל לחיות חיים נורמטיביים ויצרניים אשר חשיפה לדפוסים עברייניים בכלל עלולה לפגוע בו, ולאור הערכת שירות המבחן כי ההליכים הביאו להרתעתו של הנאשם, סברתי כי ניתן לחרוג מעט לקולא מן המתחם, באופן שיגזר על הנאשם עונש של ששה חודשי מאסר, אשר ירוצה בעבודות שירות. עונש זה נותן ביטוי, גם אם לא מלא, לחומרת מעשיו של הנאשם, אך מבלי לפגוע בו יתר על המידה ולחשוף אותו לחיי הכלא.

לענין הלימת העונש למעשה, ר' למשל ע"פ 5494/13, מ"י נ' חליל שיכה, שם נגזר עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות בגין ארוע דומה (וגם שם הדבר היה משיקולי שיקומו של נאשם).

אדגיש, כי עונש זה מהווה סטייה מן המתחם, ואלמלא הצטברות של הנסיבות המקלות, כמו גם העובדה שמדובר בארוע שהמתלון הוא שהחל בו והנאשם נגרר אחריו, לא הייתי מהסס להשית על הנאשם עונש של מאסר לריצוי ממש,

לתקופה משמעותית.

אזן את ההקלה עם הנאשם בכך שאשית עליו מאסר מותנה מכביד על עבירות אלימות מסוג פשע, לתקופה אותה לא ניתן לרצות בעבודות שירות, בתקוה שלא יהיה בכך צורך.

לאור תרומתו הנכבדה של המתלונן לארוע, ובשים לב לכך שהיתה בין הצדדים סולחה, לא ראיתי להוסיף רכיב של פיצויים.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. ששה חודשי מאסר בפועל, אשר ירצו בעבודות שירות. תחילת ריצוי העונש ביום 7.8.17. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 8:00 במשרדי הממונה על עבודות שירות במחוז הדרום. ככל שיהיה צורך בשינוי מקום ההשמה או מועד תחילת הריצוי, הדבר יעשה על ידי ממונה עבודות שירות ללא צורך בצו שיפוטי נוסף.

ב. שבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת אלימות שהיא פשע תוך שלוש שנים מהיום.

ג. שלושה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת תקיפה תוך שלוש שנים מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום

ניתן היום, י"ז סיוון תשע"ז, 11 יוני 2017, בהעדר הצדדים.